

Абонаментъ:

За година . 55 лв.
За 6 месеци . 30 лв.

Обявления:

Официални по 2 лв.
на квадр. сант.
търговски
по споразумение.

ВАРНАНСКИ ОБЩИНСКИ ВЕСТНИКЪ

ИЗДАВА ВАРНЕНСКАТА ГРАДСКА ОБЩИНА
ИЗЛИЗА ВСЪКИ ПЕТЪКЪ.

Всичко, що се
отнася до вестника
да се изпраща до
кметството — Варна

Справки
при пом. кмета
г. П. Нейковъ.

Броя 1 левъ.

ХЛЪБЪТЪ. Дебатитъ, който се развива въ последното заседание на общ. съвета по въпроси за хлба възбудиха средъ гражданствата много интересъ.

Твърде оправдано.

Към края на тази тежка зима, която, измъчи и изтощи едно и безъ това бедствуваше население, хлбътъ е повече отъ всякога единъ артикулъ, който не бива да бъде засенатъ отъ никакви частни интереси.

Какво е сжичкото положение?

Ценитъ на житата сочатъ безпорно една тенденция къмъ повишение. Дойдоха и тия жеонакви, късни студове, които спрѣха временно придождането на хранитъ.

Дойде най-сетне и картела на мелничаритъ.

Гражданството е привикнало следъ войнитъ да гледа съ подозрение на всички картелъ, който се образува около продукти отъ първа необходимост. Мнозина светници въ последното заседание на общ. съветъ дадоха изразъ на това чувство.

Това означава, че картелътъ на мелничари трѣбва добре да вничава.

Ние сме най-сетне склонни да допуснемъ, че въ случая този картелъ може да представлява чисто и просто единъ съюзъ за защита на ранниши интереси.

Въ всички случаи, една борба между мелничари и житари, напримеръ, може при опредѣлени условия, пакостно да се отрази върху самото продоволствие на града, за което общината е длъжна а бди.

Има, действително, обстоятелства, винаги временни, често и кратковременни, при които едно повишение на цената на хлба се налага. Тоято ценитъ на житата се пакочаватъ, само общини изплащащи съ сжравитъ могат да поддържатъ за хлба естественни подбортъи ценни.

Днешнитъ обстоятелства надржатъ временно едно лабо посжпване на хлба, което по-всѣки, въпротивностъ е ще надмине 7-50 лева за мотранъ хлбъ.

Лично въ случая е, че беднялото население, което е въ положение да следи трсовитъ ценни на житата, наклонно да съграва тия ако слаби подсжпвания на хлба и съ съществуването на картелъ.

Ето, защо ний сме длъжни а предупредитъ картела, ани

Инж. Б. Кжневъ.

Градъ Варна и пристанище Варна

За жалостъ днесъ два непознати единъ на другъ стопански центра.

Толкова непознати, че градътъ и пристанището живѣятъ животъ съвършено различни единъ отъ други, последицата, отъ което сж тракания между градската и пристанищната управа.

Една съ нишо необяснима отчужденостъ на града отъ пристанището, която би била още по-фатална, ако да не сж личнитъ връзки на лицата, които стоятъ на чело на едната и другата служби.

Пълна незаинтересованостъ у ржководнитъ политически лица, измежду всичкитъ политически партии къмъ живота и стремежа на пристанището. И ако да не сж изборитъ, когато партиитъ пожелаватъ 500-тѣхъ гласа на пристанищнитъ работници, надали нѣкой ще си спомни за пристанището изобщо.

Това е днесъ характеристиката на отношенията между градъ и пристанище Варна.

А може и трѣбва да не бжде тѣй.

Градъ Варна се е създадъ и просъществувалъ повече отъ 2500 години, като известно черноморско пристанище. Това му качество, налага на варненското гражданство, а особено на неговата политическа стопанска интелигенция, една голѣма заинтересованостъ къмъ живота на пристанището.

Близки и далечни крайморски страни, могатъ да ни служатъ за примѣръ, за да видимъ колко населението на тамошнитъ пристанищни градове е жидо заинтересовано въ живота, уредбата и на много мѣста и въ управлението на пристанището.

Изобщо, прието е навредъ, въ по-напредналитъ страни, пристанищата да се счита, преди всичко, близко на прилежащата градъ, а после на държавата. У насъ е точно обратното — много близко на държавата и съвършено чуждо на градътъ. Толкова чуждо, че често градътъ серьезно повдига и поддържа искания, които сж въ вреда на пристанището и то при мотивировка, че това се правело въ интереса на градътъ! Защото се счита, че всичко, което е въ интереса на държавата е противно на градскитъ интереси и обратно! Грѣшни схващания.

Въ Англия и Германия пристанищата сж повечето общински. Почти сжщото е въ Белгия и Холандия.

Въ Франция сж държавни, но главнитъ пристанища сж автономни, съ голѣмо участие на общината въ управлението имъ. Подобна е уредбата и въ

мателно да действова за да не даде на гражданството никакъвъ поводъ за основателно подозрение.

Италия. И Гърция е възприела, за най-голѣмото си пристанище Пирея, принципа за участието на прилежащата община въ управлението на пристанището.

Навредъ прилежащия градъ живѣе съ и за сѣсето пристанище, защото преди всичко, тамъ е извора на работата и благосъстоянието на гражданството му.

Налага се у насъ едно системно запознаване на гражданството съ целитъ и живота на пристанището, за да може у общинската управа съ течение на времето да се установятъ традиционни схващания по въпроситъ за управлението на пристанището, едва следъ което би могло да се мисли за допушането на общината въ управлението на последното. Защото би било актъ на най-голѣмо неблагоразумие, ако днесъ, при липсата на каквато и да е връзка между пристанище и община, последното се допусне въ управлението на пристанището. Това би значило, да се принесатъ борбитъ въ общинския съветъ, които не винаги се диктуватъ отъ идеяностъ и грижа за доброто на гражданството, въ пристанището, гдето 500-тѣхъ пристанищни работници, ще бждатъ единъ добъръ обектъ за безогледната демагогия.

Какви сж целитъ — близки и далечни на пристанище Варна?

Първо — да обслужва прилежащия градъ. Последниятъ е най-близкиятъ хинтерландъ на пристанището.

Колкото градътъ е по-голѣмъ и съ по-голѣмо благосъстояние, толкова и пристанището ще бжде по-оживено.

Второ — да обслужва естественниятъ свой хинтерландъ, който се диктува отъ политическитъ граници на Отечеството и отъ географическитъ условия на страната. Цѣла северна България въ случая е естественъ хинтерландъ на Варна.

Трето — да си създаде и изкуственъ хинтерландъ, нахвърлящъ граничитъ на Отечеството и цѣлящъ да създаде отъ българското пристанище Варна едно пристанище съ козмополитиченъ характеръ, каквито сж всички голѣми пристанища на Европа.

Цѣла централна Европа, а особено Чехославия, Австрия и Унгария, могатъ да се включатъ въ изкуственнитъ или по-вѣрно казано, далечнитъ хинтерландъ на Варна — естествени географически условия сж на лице за осжществяването на тази цѣль.

Това сж цѣлитъ на пристанището Варна. Сж ли тѣ противни на интереситъ на градътъ?

Ясно е че не. За това гражданството ще трѣбва да се запознае по-отблизо съ тѣхъ, да ги разбере и усвои, за да му станатъ тѣ близки, само въ

Чехословацитъ за Варна

(Специална кореспонденция на в. „Варненски общ. вестникъ“)

Впечатленията на видни чехски журналисти отъ Варна. — Чуждата пропаганда. — Какво искатъ чехитъ отъ насъ. Това лѣто Варна ще бжде посѣтена масово отъ чужденци.

Прага, февруарий 1928 г. Интересътъ къмъ Варна като курортъ, отъ година на година расте. Нѣкои видни чехски журналисти, които посетиха миналата година Варна не пропускатъ, при всеки удобенъ случай, да споделятъ впечатленията си отъ „хубавата Черноморска царица“. Съ особено възхищение тѣ разправятъ за нейнитъ околности, за хубавия плажъ, за удобнитъ бани, за топлото варненско слънце и наредъ съ това за, нуждата отъ едно по-тѣсно сближение между български и чехи, две клонки отъ славянството. Два народа, които иматъ жизнени и икономически интереси да бждатъ въ приятелски отношения.

Чехския журналистъ Шмейкълъ напр. за нашия градъ казва много топли думи. Той мисли, че като пристанище Варна би могла да бжде примамка за Чехо-словашката индустрия, защото, трафика който минава презъ нея е по-късъ, а ако стане и по-ефтенъ — много изгоденъ за чехската индустрия, която търси пласиментъ и пазари. А известно е, че далечния Истокъ презъ Варненското пристанище може да бжде едно удобно дебуше за индустрията на Чехославия.

Съ приближаването на курортния сезонъ Прага се окичи съ многоцветни афиши на разни курорти, лѣтовни срещи и градове съ съмнителна лѣтовна стойностъ. Въ видни заведения сж изложени диапозитиви на красиви мѣстности, фотографически снимки на бани, хотели, подробни сведения за ценитъ на сжитъ, за пжтуването по железницитъ и за редица други удобства, които се предлагатъ на лѣтовниците. Тукъ му е мѣстото да отбележа че чужденцитъ извнредно много държатъ на удобствата, на добрия редъ, на прецизността въ отношенията, на вежливостта, и въобще европейскитъ отивайки на курортъ желаетъ да намѣри въ лѣтовия градъ, който ще посети удобства, развлечения и редъ. Много изкустни сж въ пропагандата си Адриатическитъ курорти, французка Ривиера, разбира се и германскитъ, италианскитъ и др.

Варна има това преимущество предъ европейскитъ курорти, че сама себе си рекламира, но тя не би могла да израстне въ съзнанието на европейца като лѣтовенъ градъ, ако нейнитъ граждани, особено тези отъ тѣхъ съ които

който случай ще могатъ да бждатъ добре защитавани и прокарани. Въ следващи статии ще изложимъ по-подробно направеното и онова, което има да се прави по прокарването на казанитъ цели.

чужденцитъ ще бждатъ въ съприкосновение не бждатъ вежливи и винаги на услугитъ имъ. Има дреболи, на които чужденца много държи и формалности, които съвсемъ не биха утеклили положението на хотелиера и домонаемателя изпълнението на които, обаче съставлява голѣма трудностъ за чужденцитъ, които интересуватъ една непозната темъ страна. Напримеръ, формалноститъ по уреждане личната карта, заявленията до участва, подробноститъ около курортното бюро и др. формалности отъ гледна точка на закона.

Споредъ моитъ сведения тази година Варна ще има повече посетители изъ Чехославия и изобщо изъ крадунавскитъ средно европейски държави. Трѣбва да се, направи всичко възможно, за да стане Варна единъ истински и директенъ европейски курортенъ градъ. Ние българитъ тукъ правимъ всички усилия да създадемъ една благоприятна атмосфера за Варна и да предразположимъ специално чехитъ къмъ нейнитъ несъмнени предности. Съ особено задоволство констатирамъ, че усилията ни до сега не сж нахалостъ, че напротивъ всички признаци показватъ за единъ нарастващъ интересъ къмъ Варна. Това отъ друга страна налага и на Варненскитъ граждани да съзнаятъ сериозността на положението и се проявятъ предъ гоститъ и специално къмъ чехитъ, както това налагатъ европейскитъ изисквания и вкусъ.

Хр. Б.

Притежателитъ на земи да подадатъ декларация!

Съ обявление № 3418 отъ 22 февруарий т. г. Варненското градско общинско управление показва, всички, притежатели, наематели или използващи на земи, да се явятъ въ общината — отделение статистическо (въ административния новия градски театъръ) и попълнятъ декларация за вѣсѣтитъ пространства — земи.

Така, сжщо се, издѣлжаватъ, да се явятъ и притежателитъ на вѣденчукови, овошни и черничевни градини и сторятъ сжщото, като всѣки въ подадената си декларация впише: работни добитѣхъ, колата, земледѣлскитъ оржда и машини. Срока за подаване декларация е до 20 мартъ т. г.

Сведенията сж чисто статистически и не подлежатъ на никакво облагане съ данъци.

Ако въ този срокъ, нѣкой стопанинъ или обработвачъ, на земи, не се яви и декларира посевитъ си и др. то на основание чл. 25 отъ закона за главната дирекция на статистиката ще бжде глобенъ.

Какво трябва да правим през пролетта.

Лозето.

Продължение и довършване на всички започнати през зимния месец работи. — Повиване и сарапане на облаго-родените през летото на велено амер. лози. Приготовление на сандъци, помещения и др. принадлежности нужни при присаждане на лозите. Ръване и приготвяне на резниците и калемите и запазването им до момента на облаго-рождането.

Избата.

Допълнение на всички бъчви, а празниците от време на време несимпуняване. При топло и ясно време да се проветрява избата. До края на месеца да се освободи от калта т. е. да се проточи виното.

Овощната и зеленчукова градина.

Прекопаване и наторяване на земята. — Приготвянето почва (земя) се засева със чесън, бакла, грах, салата, спанак и др. — Приготвяне на таблиците, джамове, покривите, торът и пр. — Почистване на всички пътища и поправка на оградите. — Почистване на старите дървета. — Започване на ревидбата на шпалирните, пирамидните и вретеновидните овощни дръвчета.

Паркът и цветарницата.

Ръване и почистване на украсните храсти. — Засаждане на нови сенчести и алеини дръвчета.

Въ цветарницата може да се започне със засаждането на по-кълнедните цветни семена. — Промение пръстта на саксиите. — Торене на цветята със изкуствен химически тор.

Няколко рецепти за унищожение кръвната въшка по овощните дръвчета.

- 1) Обикновена луга приготвена от вода и обикновена дървена пепел.
- 2) Смесь от сапунена вода със сода за пране (сода бикарбонат) — 1 и пол. кг. на 100 литри вода.
- 3) Смесь от сапунена вода със сода.
- 4) 2 кг. сода със 1 кг. стипца разтворена въ 50 литри вода. Съ тия лекарства се намазват с помощта на една четка нападателните места от кръв-

ната въшка. Намазването става през есента и пролетта по 1—2 пъти.

Кои сортове овощия да садимъ.

Не е достатъчно да имаме овощна градина без оглед кой сортове да посадимъ, защото от тия последните зависи доходността на овощаря. Доходни сортове сж оня, които издържат на транспорта, зреят късно през есента, имат външен приятен вид и добър вкус.

От европейските ябълкови сортове препоръчваме следните: Зимна златна пармена, Канадска ренета, Бауманова ренета, Каселска ренета и желтъ Бельфър.

Това сж най-главните сортове, които заслужават нашето внимание и които трябва да се стремим да насадим масово въ нашите градини, понеже се ценят и търсят много на европейския пазар. Само чрез ограничено число сортове, ние ще можем да изнасяме нашите овощия на външния пазар.

Какъ се прави неплодна овощна да рамда.

„Безъ наука нѣма сполука.“

Често съмъ слушалъ да се оплакватъ стопани, че нѣкои отъ плодните имъ дървета не раждатъ, и запитватъ какъ да ги накаратъ да раждатъ. Между старите, има обичай такива дървета на Благовещение да ги плашатъ, което плашене става така: Отиватъ двама души при овощката, отъ които единия сж бравда, и кавва; „това дърво не ражда, но азъ ще го отсека“, а другия вика: „стой бре, остави го, то ще роди“ и въ този споръ той го ключва на нѣколко мѣста съ острието на бравдата, и действително овощката почва да ражда. Коя е тукъ причината, или дали дървото се е уплашило се вижда отъ следното: Дървото като всѣки организмъ се стреми да се запази здраво, щомъ негде се пореже, то всички сокове се стичатъ на раната за да я заздравятъ и като тѣй другите части оставатъ съ малко сокове, а където сж малко, тѣ образуватъ все плодни капки — това се постига и съ горното плашене.

Причинитъ за да не ражда дървото

сж нѣколко — силна или слаба почва, вадущата атмосфера

и др. Трябва да се издирятъ причинитъ, и като се отстранятъ дървото ще почне да ражда.

Ако дървото е буйнорастящо то се изръсва, затова трябва да се поинтоши, това става като се равкопае около него, и се поврежатъ върховете и то младите вейки; да се нареже кората като змий, да се превинтъ клоновете надолу и вържатъ камъни да ги придържатъ превити. Всичко това задържа сока и дървото се поправя.

Ако е слабо, трябва да се натори, като се равкопава, около него, но не до стълбото, а перпендикулярно на крайните клонове, изкопава се хендекъ като вънецъ, и се насипва добре изгнилъ торъ или, изкуственъ.

Ако е вадущо да се пораведатъ около него дърветата, та и самитъ клонове въ кората му.

Тѣзи сж по сжщественитъ прийоми за поправка на неплодно дърво. Ц. Анчевъ.

Градската читалия.

Колкото странно и да изглежда сега, но фактъ е, че Варна преживя повече отъ 15 години безъ центъръ за духовна просвѣта, безъ сериозна грижа за даване духовна храна на възрастнитъ, които изглеждатъ, се считаха за твърде просвѣтени, не се отдѣляха освенъ нищожни трохи. Цѣли 15 години на Варненската градска библиотека се гледаше като на едно отъ най-низшиятелните отдѣления на общината, като не се правеше и нищо, за да се увеличи въ очитъ на публика и общински власти неговиятъ кредитъ. Библиотеката се поддържае, колкото да не се говори, че въ Варна нѣма библиотека. Докато въ други градове библиотечното дѣло, спъвано почти отъ сжщитъ пречки, както въ Варна, се развиваше дѣ по бавно, дѣ по силно, а нейде и съ необичайна бързина и сила, въ Варна то само агонизираше, берѣше душа като хронически боленъ, който нито живѣе, нито умира.

Най подиръ нуждата, остро осезаваната нужда отъ книга и четиво, рабрана отъ хора, не скъсали връзката си съ духовния животъ и равнието на човѣшкостта, даде тласкъ, по-

детъ отъ една просвѣтена управа, за разширението на тоя животъ за града въпросъ. Съ общитъ усилия на една морална подкрепа и материални жертви най-напредъ се успе въ това, което почти не се вървеше отъ мнзина — премѣтането на библиотеката въ центъра на града, „нейното въврѣщане отъ изгнание.“

Другиятъ успѣхъ, който се постигна въ това направление е отсѣждането на равкошното помѣщение въ новия градски театръ — неговото фонѣ — за библиотечна читалия. Макаръ този отдѣлъ да се нарича политически, но въ него освенъ вестници и политически списания се излагатъ и ще се излагатъ и всички останали списания и листове — литературни, научни, стопански, търговски. Въ сжщностъ това е отдѣлътъ на периодическия печатъ, гдето читаящата публика ще намѣри журналы по всички важни отрасли на науката, изкуствата и стопанството както на нашата страна, така и на всички по-големи европейски държави. При една добра уредба, при още малко грижи и жертви, читалията въ скоро време ще стане центъръ на цѣлата варненска интелигенция, която търси да научи нещо, за който духовнитъ интереси и животъ сж запазили своята стойностъ.

Днесъ още, макаръ да се получаватъ сравнително малко журналы, отъ сутринъ до вечеръ читалията е пълна съ публика, която съ интересъ разгрѣща и чете изложениитъ списания. Има много млади интелигентни хора, досега скучающа въ равни задимени кафенета, които по цѣли часове прекарватъ въ четене, използвайки така най-рационално свободното си време. Ежедневно презъ читалията минаватъ по 100—150 души, които пресмѣтнати за месецъ даватъ внушителната цифра 3500—4000 души, цифра необикновена за читалиитъ въ България. Това показва, колко латентенъ духовенъ интересъ е билъ спотаяванъ толкова години. И това, преди още да сж се получили голѣмитъ действително интересни, европейски журналы.

Въ бъдаще, и то въ най-близко бъдаще, въ читалията ще се получаватъ освенъ всички заслужаващи внимание български, списания и весницитъ и др. получавани чрезъ „Курьеръ“ (последнитъ, вадено съ дубликатитъ списания за ученическия

отдѣлъ при библиотеката съ купуватъ отъ Читалищното Дво), още и около 30—40 чужди списания и вестници между които Berliner Tageblatt, Times, Temps, Matin, Вормозавие, Corriere de la Sera и равни други вестници — търговски и др.; списания: La nouvelle revue française, Europe, Revue de Paris, L'illustration, La nature, La revue allemande, Revue pedagogique, L'art vivant, Pologne litteraire, La vie des peuples, нѣмски Die Literatur, Die neue Rundschau, Deutsche Revue, Illustrierte Zeitung (вече получено) Die Woche, Europäische Revue; Ostdeutsche Monatshefte, Bletter für deutsche Philosophie, Der Kunstwart, Укр. птица, Umjetnost; Летописъ Матице Српске; Српски книжовни гласникъ както и официалнитъ издания на равни международни институты: на економисти, финансисты, по земледѣлието, труда и пр.

По таквъ начинъ читалията въ скоро време ще бѣде поставена на началата на една истинска европейска такава. И тогава ще можемъ да кажемъ: Варна има духовенъ центъръ, има душа.

Жици и електрически

Шнуръ

Крушки

Абажури

Полилей

Фасонки

Ключове

Бергманови тръби

Трансформатори

Гърмоотводи

Елементи

Батерии

Фенерчета електрически

хубави и ефтини

при магазинъ

Килитчи Андрей

Телефонъ № 345.

Четете

Варненски общински вестникъ

Печатница

Добри Тодоровъ

Василъ Ставревъ.

Варн. Общински театръ.

(една равномѣтка)

Най-хубавата дикция между артиститъ на трупата притежава Г. Георгиевъ. Той се е училъ известно време при Маселитиновъ и вследствие на школата при този голѣмъ майсторъ на сценичното изкуство се е освободилъ отъ типичния тонъ на провинциалния артистъ, който внася толкова неестественостъ въ театралнитъ постановки на провинцията. Георгиевъ има дикцията на единъ драматиченъ любовникъ, това се вижда отъ играта му въ „Майстори“, дето той въ ролята на Живко влага твърде много чувство и младежко увлѣчение, ала не по але (да не кажемъ по добре) му се удава и ролята на непрактичния, не свикналъ съ многообразията на живота кабинетенъ човѣкъ (Дръ Линотъ отъ „Блудната дъщеря“, Полъ Норманъ въ „Малката шоколатиерка“ или Платоновъ въ „Вѣра Мирцева“, дето той е отвлеченъ). Иовощо ролята на наивния, която и другъ път

е била изнасяна добре отъ него, може да равнообрази доста неговото амплуа, което показва едно опасно еднообразие. Той има и единъ другъ недостатъкъ — неравна игра. Твърде често степенята на напрежението му започва да пада, и хубаво издесени по-рано моментъ се последва отъ едно безразлично, неодухотворявано отъ огъня на въдохновения изпълнение.

Отъ голѣмо еднообразие страда играта на А. Тодоровъ, който сжщо има всичкитъ данни на драматически любовникъ — фигура, гласъ, жестъ. Тѣзи данни, обаче, не се развиватъ, а стоятъ на точката на замръзването. Малко повече работа надъ уровия материалъ, съ който разполага артиста, би далъ отлични резултати. Неговиятъ Иванко, напр., изпава много безжизненъ, сухъ. Като че ли у Тодоровъ най-силно се е отразило влиянието на професионалния шаблонъ. Всѣко преживяване у него си има

готовата форма, въ която се отлива, безъ наистина да се изживява. Съ повече животъ и одухотворение внася той ролята на Куртъ Вествалдъ („Блудната дъщеря“) дето особено ползана едно хубаво качество на артиста — неговиятъ изящентъ, елегантенъ жескъ. Така играе той и ролята на Жегина („Вѣра Мирцева“), която му отива твърде добре.

К. Трандафировъ работи, може би, съ най-голѣмо рабване надъ своитъ роли. Има една извисаностъ въ всѣко едно движение, въ всѣка негова реплика. Затова и ролята на живѣящиятъ въ рамки педантъ (чичо Алексъ Корнеманъ отъ „Блудната дъщеря“) или на човѣкъ отъ висшето общество (Пане Писталъ отъ „Шоколатиерката“) особено му се одаватъ. Много добъръ е той и тамъ дето е необходимо едни по-дълбоко психологично проникване, като, напр., въ ролята на Дръ Дантели отъ „Убиецътъ“, както и въ ролята на Алексей Мирцевъ, дето скритата, вътрешна борба на единъ изостаненъ мжжъ, измъченъ отъ мисълта, че заслужено понася

нещастieto си, е дадена особено сполучливо. Иовощо К. Трандафировъ внася салонния човѣкъ винаги съ една подчертана непринуденостъ и умение. Неговия Луцъ, напирѣвъ („Стария Хайделбергъ“) е една много завършена сценична работа. Въ ролята на Петъръ („Иванко“), обаче, той е невъзможенъ, преди всичко по несотвѣтната маска, която напомня по скоро маската на нѣкой хитъръ и лукавъ юдеинъ, отколкото на добродушния и кроткъ братъ на Асия. Повече би му отивала ролята на Исака.

Хр. Диневъ играе съ твърде много патосъ и понѣкога съ оправдано увлечение, но изобщо не въри къмъ едно равниие. Необходима е по-голѣма школовка надъ него.

Доста голѣми надежди дава единъ отъ по-младитъ артисти на трупата — И. Петровъ. Неговиятъ майсторъ Генчо („Майстори“) е много сполученъ типъ. И въ ролята на Пърговъ („Златната мина“) и Лорди („Човѣкъ безъ моралъ“) той играе хубаво.

Между женитъ А. Янева постига понѣкога една значително

хубава игра. Така е, напирѣвъ, съ играта ѣ въ ролята на Мелкана („Майстори“). Образува жената, която се равкъсва между нѣкогашна любовъ и сепшенъ дългъ, тя дава удачно хубаво. Не по але извнтя и ролята на Кети („Стариятъ Хайделбергъ“) и Юли Андреевна („Вѣра Мирцева“) въ които проявява рѣдка подвижностъ, ала въ Малката шоколатиерка и въ Блудната дъщеря тя доказва невѣротъ отъствие на истинченостъ. Сжкашъ не парижанки и берланки, а нѣкакви нашени имала артиската за обрабенкогатъ е вадуща типове. Иовощо понѣкога тя дава много неравна игра — види се, неуча добре типа и се обърва въ реплика. Това наруша отвлѣчения ходъ на общата игра и създава неприятни моменти въ нейното по-нататѣшно изпълнение.

Все по-голѣмо и по-голѣмо развитие започва да проявява В. Пуховека. Има случаи, когато тя играе почти съвършено Нейниятъ образъ на г. Пърговъ отъ („Златната мина“) също не отсѣжда на тоя, който

Висшето търговско училище въ Варна

Отчетъ за състоянието на Академията презъ 1926—1927 година. — Колко студенти я посещаватъ. — Семинари. — Дипломни изпити. — Преподавателски персоналъ. — Библиотеки. — Ревизорски курсъ.

Въ отчета на ректора на Висшето търговско училище въ Варна за състоянието на последното прѣвъ академическата 1926—1927 год. намираме следнитъ интересни данни:

Въ началото на зимния семестъръ сж записали въ I сем. 68 студенти, въ III — 60, и въ II и III — 128 отъ които сж останали до края на годината съответно въ II и IV семестри: II сем. 52, IV сем. 50 и II и IV сем. 102, или напуснали сж до края на годината въ I курсъ 11 души отъ които 8 студенти и 3 студентки и въ II курсъ 10 души — всички студенти или всички въ двата курса сж напуснали 21 човека. Така година числото на записанитъ студенти въ I семестъръ отъ цифрата 50—55 се подигна на 90 души. Това повишение въ числото на записанитъ нови студенти се дължи на две обстоятелства: на ограниченото приемане на студенти въ Държавния университетъ и на засилване реномето на академията.

Произходътъ на студентитъ по окръжи е следния: отъ Варна — 18 души, Варненски окръгъ — 12, Шуменски — 9, Търновски — 11, Врачански — 2, Плевенски — 8, Русенски — 9, Пловдивски — 6, Хасковски — 1, Кюстендилски — 1, Бургаски — 7, Видински — 9, Софийски — 3, Ог. Загорски — 6 и вънъ отъ България — 3.

Софийската търговска камара е отпуснала еднократна помощ на Академията въ размъръ на 100,000 лена. Презъ 1927 академическа година държавната е отпуснала субсидия 800,000 лв.

Най-възрастния студентъ миналата година е билъ на 33 г. и той е единственъ; на 27 години има единъ; 26 години 3; на 25 години 6 и т. н.

Въ отчета си ректора на Академията г. Каланджиевъ по нататъкъ казва:

Опоредъ новата тригодишна програма ние имаме

Четири икономически семинара:

1. Просеминаръ (I и II сем.), който обхваща теоретическа икономика и статистика и има

по елементаренъ характеръ. Тукъ студентитъ, раздѣлени на малки групи, събиратъ и систематизиратъ стопански и статистически материали, данни и цифри върху нѣкой по широкъ въпросъ, разнитъ на подвъпроси. Последниятъ сж възложени на отдѣлни студенти, които по тоя начинъ взаимно си допълватъ резултатитъ за разработката отъ тѣхъ колективна тема.

2. Семинаръ по икономическа политика, Търговски договори и Финанси, който е въ III, IV и V семестри и въ които се разработватъ самостоятелни теми отъ отдѣлни студенти извъ областта на горнитъ дисциплини.

3. Общъ икономически семинаръ въ IV и V семестъръ, който доразвива работата на предишния на почва на самостоятелни теми и изследване стопанскитъ материи.

4. Специаленъ икономически семинаръ въ VI семестъръ, който е предназначенъ за желаещи и има предвидъ разработването на серийни стопански въпроси отъ студенти, които проявяватъ особена наклонност къмъ икономическитъ специалности.

5. Най-сетне, покрай горцитъ семинари, имаме и таквъ но Стоп. история въ III сем., който възбужда интереса на всеветската стопанска култура и миналото на нашия стопански битъ.

Миналата година сж функционирали двата първи икономически семинари, въ които сж разработени 48 теми, отъ които 22 въ просеминара (I и II сем.) и 26 въ семинара на II и IV семестри.

Дипломни изпити.

Опоредъ правилника тѣ сж извършватъ въ края на годината въ м. юлий и въ началото — презъ м. октомврий. На тѣхъ сж се явили две категории кандидати: отъ стари випуски, завършили академията въ 4 семестра, а именно отъ III и IV випуски и такиви, постъпили по новия правилникъ въ тригодишния курсъ, къмъ който се отнасятъ V и VI випуски.

Презъ юлската сесия се явила 174 кандидати, които се разпредѣлятъ по следния начинъ:

Випускъ III	IV	V	VI	Всичко
Мже	12	48	4	40
Жени	6	11	9	8
Всичко	18	59	49	48

Отъ горнитъ 174 души 77 души сж отъ двугодишния курсъ и сж завършили Академията, а останалитъ 97 души сж отъ тригодишния курсъ, въ който сж следнали една, респективно две години и следователно споредъ правилника сж държали частиченъ дипломъ изпитъ за да го продължатъ въ края на текущата академическа година.

Преподавателски персоналъ.

Той се е състоялъ отъ следнитъ лица:

1. **Ц. Каланджиевъ** — извънреденъ професоръ по Стопанска и химическа технология и ректоръ.

2. **Т. Белмеръ** — извънреденъ професоръ по сѣтководство.

3. **Н. Долински** — извънреденъ професоръ по политическа икономика и икономическа политика.

4. **О. Андерсонъ** — извънреденъ професоръ по финансова наука, търговска политика и кооперативно дѣло.

5. **Д-ръ Я. Арнаудовъ** редовенъ доцентъ по нѣмски езикъ.

6. **И. Шаломъ** — редовенъ доцентъ по английски и френски езици.

7. **Ив. Константиновъ** — редовенъ доцентъ по френски езикъ.

8. **Д-ръ Т. Стояновъ** — частенъ доцентъ по гражданско и търговско право.

9. **М. Котаровъ** — частенъ доцентъ по търговско смѣтане и политическа аритметика.

10. **Ив. Стояновъ** — частенъ доцентъ по стопанска история.

11. **Д. Димитровъ** — частенъ доцентъ по педагогика, дидактика и методика.

12. **Ев. Герхардтъ** — частенъ доцентъ по нѣмски езикъ.

13. **В. Гершковски** — асистентъ по счетоводство, командированъ на специализация въ странство.

Следва на 4 страница.

ХРОНИКА

Варненската тър. индустриална камара откри XXXIII-та си редовна сесия на 29 Февруарий т. г.

Зам. кмета г. Ц. Ханджиевъ приветствува делегатитъ отъ страна на варненското гражданство. Въ речта си между другото г. Ханджиевъ кава:

— Варненскитъ граждани винаги сж следили съ голѣмъ интересъ решенията и дейността на В. Т. И. Камара. Днесъ то въ интересъ е още по голѣмъ. Отъ вашата мждросъ ще зависи до голѣма степенъ благополучието и благоденствието на народа.

Крѣпко време е собственницитъ на водопроводни инсталации, които на времето си не сж поставили тротуарни запорни кранчета по липса тогава на такива, да побърватъ да си купятъ отъ общ. управление и си поставятъ, за да изпълнятъ нареждането на правилника на изворната вода въ града и да не ставатъ причина да се спира водата на гражданитъ отъ сжседнитъ квартали при евентуални повреди отъ студъ и др. причини въ такава инсталация. Общината има кранчета на кон сигналационни начала.

2040 книжки за бедностъ (I ва категория) сж издадени до сега

отъ общината. Гражданитъ които притежаватъ тези книжки сж ползватъ съвършено безплатно съ медицинска помощъ, дърва и редъ други продоволствия.

Освенъ това издадени сж прѣблизително толкова книжки на граждани отъ II и III категория.

Напоследнъ общината е получила маса писма отъ чуждестранни филмови фирми съ които последнитъ предлагатъ да изпратятъ свои представители за да снематъ снимки отъ по забележителнитъ курорти мѣстности на града.

Получени сж нѣколко писма и отъ Англия съ които се искатъ сведения за удобствата и условията които ще намѣрятъ лѣтовцитъ — чужденци въ Варна.

Общината е раздала на 97 инвалиди, по представанъ списъкъ отъ инвалидното дѣло, по четвъртътъ тоя дърва безплатно.

Търгътъ за постройка на нова морска баня е насроченъ за 7 мартъ т. г.

Желающитъ да откупятъ 10 дневната си трудова повиностъ, отбиването на която започва отъ 12 т. м., могатъ да подадатъ аявления до трудовото бюро при общината.

ВАРНЕНСКО ГРАДСКО ОБЩИН. УПРАВЛЕНИЕ

Обявление

№ 3831

гр. Варна, 29 Февруарий 1928 год.

Въ допълнение на обявление № 2776 отъ 13 Февруарий т. г., публикувано въ Държавенъ вестникъ брой 268 отъ 27 с. м., обявява се на интересующитъ се, че на 28 Мартъ т. г. до 10 часа въ помещението на Варненското окръжно данъчно управление ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за отдаване подъ наемъ бюфета при градската скотобойна за време отъ сключване договора до 31 Мартъ 1929 година.

Първоначалния годишенъ наемъ и залога се определятъ отъ тържната комисиия въ деня на търга. За участие се изискватъ документи съгласно З. Б. О. П.

Всички разноси по публикация, гербъ, данъци и пр. сж за смѣтка на наемателя.

ОТЪ ОБЩИНАТА.

се изнася на сцената на Народния театъръ. Изобщо тя дава една естествена, значително освободена отъ провинциалния шаблонъ игра, особено въ случаи, когато, водена отъ събствения си художественъ усѣтъ, не гледа да копира чужди образци. Много добре е тя още въ ролята на перачката Мотъ („Тя винаги лже“), както и въ тая на Дерелъ („Стариятъ Хайделбергъ“), но не така сполучливо изнася ролята на Адолфинъ („Блудната дъщеря“), дето освенъ типа на простачката — провинциалка трѣбва да се предаде още и нѣщо отъ живота на по висшето общество.

Е. Яворска не е лоша въ ролята на Ханджиева („Златната мина“) и Тереза („Чойкъ безъ моралъ“), но тя е невяжможна въ Клариса („Убиецътъ“), дето е необходимо повече женственостъ и атмосферата на една обичана жена. Въ Мисъ Петингтонъ, обаче тя е отлична.

Едно равнообразие въ женския съставъ на трупата изнася Ца. Оджакова. Тя има несъмнена театрална школа, която значително улеснява нейната игра, но тъкмо въ това и тая е въ свободна отъ възрѣзали

тѣ форми на сценичната условностъ (особено при преминаването отъ единъ въ другъ тонъ), което я прави една и сжща въ всяка роля. Инакъ тя играе съ старание, често съ психологическо углубяване („Вѣра Мирцева“) и може да бжде една отъ добритъ или даже отъ най-значителнитъ сили на трупата.

Н. Станиславска изнася единъ твърде сполучливъ образъ на Мария („Иванко“), защото притежава външнитъ качества на типа (висока фигура и приятния гласъ на една царкиня), ала тоя образъ е повече само външенъ — вътрешно той не е много добре осмиленъ. Така напр., полудѣлата Мария тя дава много сбикновено, повърхностно, безъ непосредственостъ та на едно дълбоко преживяване.

Р. Теметкова и Р. Петрова, най-младитъ артистки на театъра се нуждаятъ отъ по-добри школи. Теметкова проявява особено голѣма подвижностъ и пългавина въ ролята на Кети („Тя винаги лже“), но гласътъ ѝ, както и гласътъ на Петрова, е невяжможенъ. Това е единъ недостатъкъ, надъ който

то тѣ ще трѣбва сериозно да се замислятъ.

Нека се спремъ най-сетне на Ив. Яневъ, режисьоръ на трупата. Като артистъ той се отличава значително отъ колегатитъ си по сигурността и увърнеността, съ която изнася ролята си — той е артистъ съ стара сценична обиграностъ. Техническата страна на играта у него е доведена до съвършенство. Но това е техниката на една провинциална школа, ерѣвъ която художественото изпълнение почти е загубено. Липсва артистичниятъ животъ, липсва творческата интуиция, задушавана отъ установенитъ готови форми — готово отлѣтъ жестъ, готово отлѣтъ повикъ или възгласъ, готово отлѣтъ положения на сцената. По сполучливи сж българскитъ му типове, като Найдъ („Майсторъ“) или Асенъ („Иванко“), макаръ че и тѣ сж отрудани отъ навцитъ на провинциалната школа. Въ ролята на чужди пиеси, напр. въ Д-ръ Югнеръ („Стариятъ Хайделбергъ“), играта му е много слаба. Тукъ особено личи какъ провинциалниятъ актьоръ изнася ролята си, като лепи една до друга

пригответитъ отъ традицията изрѣзки: на това мѣсто трѣбва да се повиши тонътъ, тукъ ще се понизи; после трѣбва да се седне така, по-после инѣкъ и пр. Не, сценичната игра не може да се направлява само отъ условности — нейниятъ главенъ потикъ изхожда отъ психологията на действующето лице. Шаблонитъ, установенитъ закони — на сцената не сж абсолютни. Понѣкога тѣ могатъ да бждатъ полезни, но най-често сж вредни.

Като режисьоръ Яневъ не показва голѣма самостоятелностъ. Постановкитъ, които изнася до сега, правятъ впечатление на копия отъ стари, другаде изнасяни постановки, но той умѣе да ги пригоди къмъ беднитъ условия на варненската сцена и да изнася една задоволителна сценична продукция. Такава скромна, не особено претенциозна театрална дейностъ, впрочемъ, е за сега най-възможната и най-резултатната работа за Варна. По добре постепено, но сигурно изкачване нагоре, отколкото главоломно пробаване надолу.

Освенъ това Яневъ показва, както изглежда, голѣмо умение

и въ организацията на трупата. Противно на по-ранния режисоръ, Г. Доневъ, който внасяше една атмосфера на недоразумения, свади и почти военно положение въ средата на артиститъ, Яневъ знае да се справи леено съ мжния въпросъ за нетърпимостта между хората на сценичното изкуство и да създаде положение, при което отдѣлнитъ членове на трупата да се чувстватъ като членове на една общностъ, праживяването на която тѣ поставятъ надъ всичко друго.

Нека, прочее, се надѣваме, че така добре започнатото дѣло на Варненския общ театъръ ще продължи и въ бждаще съ успѣхъ, и Варна ще има най-сетне единъ истински театъръ.

НЕДѢЛЯ

Общинския театъръ
Адамъ, Ева и
Змията

Търговската Академия.

(Продължение от 3 страница).

14. Д-р Г. Сераковъ — асистент по политическа икономика.
15. Ст. Чолаковъ — асистент по икономически науки, намиращ се на специализация външно.

Библиотеки.

При академията има три библиотеки: главна или обща, която служи за общо ползване на преподаватели и студенти и 2 семинарни на стопанския и търговския. Числото на съчиненията и вътрешните библиотеки днес възлиза на 5118 инвентарни номера съ 9431 тома. През периода от 1 октом. 1926 г. до 1 октом. 1927 г. са купени за горните библиотеки 360 тома за 89,000 лева. Наредъ съ това имаме подарени 193 тома, от които 141 са от запасния полковникъ, родомъ от града ни, г-нъ Драган Трифоновъ.

Ревизорски курсъ.

Както споменахъ въ минало годишния си отчетъ, на Академията ни беше възложено отъ Българската Нар. Банка да уреди единъ курсъ за чиновници отъ сжщата, съ целъ да се подготвятъ за нейни ревизори и инспектори. Обстоятелството, че най-важниятъ кредитенъ институтъ въ страната възложи тая мисия на Академията ни, при наличността на Държавния и Свободния университети и на Кооперативната школа, само по себе си говори за съвѣдения общественъ кредитъ на нашия институтъ. Колкото и сериозна да е тая задача, като пръвъ опитъ на страната ни следъ известно обмисляване на нейните мащабности, тя стана реаленъ фактъ. Академическия съветъ приготви нужниятъ правилникъ и програмата, които се одобриха отъ Върховния съветъ и отъ централното управление на Бълг. Нар. Банка. Откриването на курса стана на 17 януарий тая година съ 20 слушатели, отъ които 17 чиновници на Бълг. Нар. Банка, командировани за целта въ Варна.

Програмата на курса обхващаше следните предмети и упражнения:

1) Организация на предприятия; 2) Счетоводни експертизи; 3) Банково счетоводство; 4) Индустриално счетоводство; 5) Теория на балансите; 6) Търговско смѣтане; 7) Семинаръ по Търг. науки; 8) Избрани въпроси отъ търгов. практика; 9) Уводъ въ Икон. наука; 10) Основни въпроси въ икономик. политика; 11) Българска финансова система; 12) Съвременни въпроси на паричното обръщение; 13) Химическа технология и 12) Чужди езици.

Ванитвата трайа до 18 юни, а изпитите се произведоха на 25, 26 и 27 юни въ присъствието на делегатъ на Бълг. Нар. Банка г. Д-ръ Косевъ. Резултатите отъ опитите бѣха повече отъ удовлетворителни. Всички слушатели надържаха и получиха нужните свидетелства.

Впечатленията на преподавателския персоналъ и отиващите на присъствуващите на изпита делегатъ, както и на следващите курсисти, говорятъ, че резултатите отъ тоя курсъ, който е пръвъ въ страната, са повече отъ удовлетворителни.

Въ заключение въ отчета се казва: Нашата Академия вече отиваща 6 години отъ своето откриване, претъ които е дала 4 випуска съ 553 записани редовни студенти, отъ които 256 са

завършили дипломния си изпитъ.

По випуски записаните се разпределятъ така:

I випускъ	— 159 души
II	— 114
III	— 127
IV	— 153
Всичко	553 души

Почти всички свършили съ дипломъ са: настанени на работа; има около 20 души които още стоятъ безъ работа, благодарение на лични причини и на откъснатостта имъ отъ градските условия.

Първиятъ випускъ запълниха главно учителските мѣста въ равните видове търговски, технически и други професионални училища. Днес тѣ обравуватъ голѣмия кадъръ на учители по Счетоводство, Смѣтане, Кореспонденция, по Стопанските науки и даже по Правото въ горните видове училища. А много отъ тѣхъ са наредъ съ това и счетоводители въ тѣзи училища, особено тамъ, гдето покрай обикновеното канцеларско счетоводство, се водятъ смѣтки по покупка на сурови материали, по оценка на изработени произведения и пр. Тѣзи случаи са най-вече въ механико-техническите, дърводѣлските, тъкачни и пр. училища.

Съ това нахлуване на нашите академици въ всички видове професионални училища, като учители и счетоводители се спомогна забързата имъ уредба, особено на тѣзи, които се открива масово презъ последните години. Отъ една страна се прекъсна онай хроническа липса на учители по търговско-техническите и стопанските предмети, която съществуваше до преди десетина години, а отъ друга се създадохъ хора, които ще способствуватъ за доброто организиране стопанската служба въ тѣзи училища.

Друга частъ отъ свършилите се пласира въ банките — държавни и частни, трети въ кооперациите, а остатъка се настаня на своя или бащина работа.

Нѣма съмнение че съ влияване въ

народното ни стопанство

на 256 души съ висше търговско образование, се внесе интелектъ, знание и по-висока техника въ неговите учреждения и институти и по тоя начинъ се подобрява тѣхния външенъ обликъ, вътрешното имъ съдържание и цѣлия имъ механизъмъ.

Много повече академици съ търговско-стопанско образование могатъ да погълнатъ митингите, финансовите и акцианните управления, желѣзниците, пощите, държавните стопанства, градските общини, окръж-

ните съвети и даже селските бирничества, които сега се ревервиратъ за полуграмотните партизани, често ограбващи общинските каси. А какво да кажемъ за популярните банки и за кооперациите, които са проникнали и въ най-затѣтените градове? Тѣ представляватъ едно масово движение, което въ повечето случаи е въ ръцете на хора случайни и теоретически съвсемъ неподготвени по стопанските въпроси и по търговската техника. Естествено е, че ако въ всички горни учреждения се отворятъ широко вратите на висшето социално образование, което може да стане по законодателенъ редъ въ равните ведомства и служби, тогава рѣко ще се измѣни финансовията на тѣзи институти. Законътъ би трѣбвало да нормира службите въ популярните банки и кооперациите, понеже тѣ си служатъ съ държавенъ кредитъ, който ще се използва по рационално и съ по-малкъ рискъ, когато тѣхния персоналъ имъ по висока научна подготовка. Изобщо тенденцията на днешната държава е законодателно уреждане на всички служби и занаятия, понеже тѣ не са само лично дѣло на инициаторите, но са и отъ голѣмо стопанско и обществено значение. И колкото страната е по млада и трѣбва да догонва напреднали стари държави толкова тя повече отстъпва отъ стария принципъ на свободния трудъ и на свободната професия и се старее да форсира личността и нейното творчество чрезъ културното ѣ издигане и превъзпитаване съ средствата на науката и техниката.

Българскиятъ народъ въ всички негови съсловия се стреми къмъ висока култура; тоя стремжъ е не само изразъ на едно механическо налягане на общоевропейската материална и духовна култура върху насъ, но той е и единъ съзнателенъ и идеенъ процесъ, почнатъ отъ преди освободителната епоха. Тоя процесъ ще култивира и облагороди природните качества на нацията и ще запази нейната индивидуалност. За тая целъ обаче е нужно, щото представителъ на нацията ни — държавната власт — да бѣде истински носителъ на съвременните обществено стопански идеи.

А отъ това логически ще следва поддържането на единъ, по подвиженъ, по активенъ и по-еластиченъ държавенъ апаратъ, който ще може да влиява най-много импулси и енергии въ всички стопански, културни и обществени инициативи на нацията и въ нейните политически групировки.

ВАРНЕНСКО ГРАДСКО ОБЩИН. УПРАВЛЕНИЕ

Обявление

№ 3829

гр. Варна, 29 Февруарий 1928 година

Въ допълнение на обявление № 2773 отъ 13 Февруарий т. г. публикувано въ Държавенъ вестникъ брой 268 отъ 27 с. м., обявява се на интересующите се, че на 28 Мартъ т. г. до 10 часа въ Варненското окръжно данъчно управление ще се произведатъ търгове съ явна конкуренция за:

1. Подвързване около 500 тома книги разни размери и формати.

Приблизителна стойностъ 10000 лева. Наддаванетоъ ще стане за всѣки форматъ по отделно за единъ брой.

2. Отдаване подъ наемъ бюфета въ овощната градина „Принирджикъ“ отъ 1.IV.28 г. до 31.III.29 година. Първоначаленъ годишенъ наемъ 5000 лв.

За участие въ двата търга се изисква по отделно залогъ 10% върху първоначалната цена и документи, съгласно З. В. О. П.

Всички разноси по публикация, гербъ, данѣци и пр. са за смѣтка на предприемачите.

ОТЪ ОБЩИНАТА.

ВАРНЕНСКО ГРАДСКО ОБЩИН. УПРАВЛЕНИЕ

Обявление

№ 3830

гр. Варна, 29 Февруарий 1928 година

Въ допълнение на обявление № 2775 отъ 13 Февруарий т. г. публикувано въ Държавенъ вестникъ брой 268 отъ 27 Февруарий т. г., обявява се на интересующите се, че на 9 Мартъ т. г. до 15 часа въ Варненското данъчно управление ще се произведатъ търгове съ тайна конкуренция за:

1. Доставка и поставка на разни части за парния котелъ и ремонтъ на сжщата на топлите морски бани въ гр. Варна.

Приблизителна стойностъ 283,190 лева. Предприятието е неделимо. Предложението трѣбва да съдържа по отделно цените за доставката, наедно съ монтажа на изборените въ поемните условия материали.

2. Доставка на два змиевика за нагряване на студентата морска вода за топлите морски бани въ гр. Варна.

Приблизителна стойностъ 120,000 лева. Предложението трѣбва да съдържа цената на единъ змиевикъ — комплектъ и отделно тая на двата въ български лева.

За двата търга се изисква по отделно залогъ по 10% въ банково удостоверение и документи, съгласно З. В. О. П.

Всички разноси по публикация, гербъ, данѣци и пр. са за смѣтка на предприемачите.

Поемните условия могатъ да се видятъ въ общината.

ОТЪ ОБЩИНАТА.

Варненско Градско Общинско Управление

Обявление

№ 3832

гр. Варна, 29 Февруарий 1928 година

Въ допълнение на обявление № 2774 отъ 13 Февруарий т. г. публикувано въ Държавенъ вестникъ брой 268 отъ 27 с. м., обявява се на интересующите се, че на 28 Мартъ до 15 часа въ помещението на Варненското окръжно данъчно управление ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за отдаване на закупчикъ събирателъ таксите на глава живоотно вкарано въ пазаря за време отъ сключване на договора до 31.III.29 год.

Приблизителна стойностъ 60,000 лева. Залогъ 10% въ банково удостоверение и документи съгласно З. В. О. П. за участие въ търга. Наддаванетоъ става годишно.

Всички разноси по публикация, гербъ, данѣци и пр. са за смѣтка на закупчика.

ОТЪ ОБЩИНАТА.

Варненско Градско Общинско Управление

Обявление

№ 3828

гр. Варна, 29 Февруарий 1928 година

Въ допълнение на обявление № 2772 отъ 13 Февруарий т. г. публикувано въ Държавенъ вестникъ брой 268 отъ 27 с. м., обявява се на интересующите се, че на 9 Мартъ т. г. до 10 часа въ помещението на Варненското окръжно данъчно управление ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за продажба на около 220 литри ракия.

Първоначална цена 9000 лв. Наддаванетоъ ще стане на градусъ франко общинския складъ. Залогъ 10% и документи съгласно З. В. О. П. за участие въ търга.

Всички разноси по публикация, гербъ, данѣци и пр. са за смѣтка на купувача.

Поемните условия могатъ да се видятъ всѣки при съответенъ денъ въ общинското управление.

ОТЪ ОБЩИНАТА.

Печата Д. Тодоровъ. Варна.